

ΡΟΣΣΗΣ — ΚΟΛΙΑΤΣΟΣ

Όσο θαυμάσια ο πρώτος 'πιτυχαίνει,
γνωρίζει ο κόσμος, ότι παρασταίνει,
μά ο δεύτερος τόσο θεϊκά υποκρίνεται,
'κού ο κόσμος άπατίεται 'ς ό,τι γίνεται.
Τί δάφναις! άν εγένετο κι' εκείνος
άντι Μητροπολίτης Θεατρίνος!

Σπουργίτης.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η obstruction εκηρύχθη πλέον ως δόγμα εις την Ίεράν Σύνοδον και ο άγαπητός έν Χριστώ αδελφός Άγιος Κολιάτσος ανέλαβεν όριστικώς τό θεάρεστον τουτο έργον. Ότε πρό όλίγων μηνών υπό της Άντιπολιτεύσεως μετηνέχθη και εις την πατρίδα μας τό τέως άγνωστον τουτο που συνταγματικου ποτιτεύματος φυτόν κι γνώμαι διηρέθησαν περί του καταλληλοτέρου όρου τινές την προζέξιν ταύτην της Άντιπολιτεύσεως την ώνόμασαν «στούμπωμα», άλλοι «έμφροξίν» και επί τέλους επεκράτησεν ή λέξις κωλυσιεργία. Η obstruction της Συνόδου πρέπει νά όνομασθή κωλιατσοεργία.

*

Ό απόστολος Παύλος έστειλεν έπιστολάς προς Κορινθίους και προς Κολασσαείς' ο νέος απόστολος της ειρήνης και της αγάπης του Έσταυρωμένου μετά την κωλυσιεργίαν του έστειλε μίαν έπιστολήν προς Κορινθίους και Άλλην προς... Κωλιατσαείς. Είς την δευτέραν πιστεύεται, ότι εγένετο λόγος και περί τινος διαδηλώσεως.

*

Μετά την επίδοσιν της διαμαρτυρίας.

— Τώρα ο Κολιάτσος δέν 'μπορεί νά γίνη Μητροπολίτης.

— Γιατί;

— Διότι έγινε διαμαρτυρόμενος.

*

Καίτοι θαυμάζεται ή λογιότης του έν Χριστώ αδελφού Άγίου Κορινθίας δέν ώκνοϋμεν νά δημοσιεύσωμεν θαυμάσιον μαργαρίτην αποσπασθέντα εκ τινος επιμνημοσύνου λόγου του. Αποτείνεται ο Σεβασμιώτατος προς τον υιόν: «Σύ δε ού μόνον νά διατηρήσης, αλλά και νά πολλαπλασιάσης την πενίαν του πατρός σου».

*

Έκ του λόγου σου αύτου, Σεβασμιώτατε Κορινθίας, πειθόμεθα πράγματι, ότι «ού παντός πλείν εις Κόρινθον» και άπορούμεν πώς έπλεύσατε σεΐς εκεί ως Άρχιερεύς.

*

Άπό τό Μητροπολιτικόν ζήτημα έν μεταπηδήσωμεν εις τό δώρον του κ. Συγγρού τό όποιον έκαμεν εις την βασιλόπαιδα Άλεξάνδραν δέν ήλ κάμωμεν μέγα πήδημα, άφού και τουτο αναφέρεται εις την Εκκλησίαν. Λέγουν, ότι τό δώρον αύτό είχε Άλλην έννοιαν. Έδωκεν ο μέγας ευεργέτης έν ευαγγέλιον δια νά του δοθῆ εις σταυρός. Και

τά δύο ανάγονται εις την θρησκείαν. Άλλά ποτέ, καθώς λέγουν οι γνωρίζοντες, ο κ. Συγγρός δέν θ' άκούσῃ την παρήγορον φράσιν της θρησκείας «πάρε τον σταυρόν σου και περιπάτει», όσον παράλυτος και έν είνε.

*

Όσοι είδον τό δώρον εθαύμασαν τον πλούτον των άδαμάντων, του χρυσοϋ και των Άλλων πολυτίμων λίθων. Όσοι τό είχαν ιδεί πρό πολλών έτών λέγουν, ότι έλαβε τοιαύτην μετατροπήν, ώστε κατέστη άγνωριστον, εις όμωσ πονηρός υπό τό νέον κάλυμμα άνεγνώρισεν άρχαίον οικογενειακόν κειμήλιον και συνέστησεν εις την Βασιλόπαιδα νά τό παραδώσῃ εις την Χριστιανικήν Άρχαιολογικήν Έταιρίαν.

*

Έκ Παρισινῆς άνταποκρίσεως.

«Αί τιμαί εις τον πύργον του Άΐφελ είνε ύψωμέναι». Τό εναντίον έν συνέβηκε, θά μας έφάνητο παράξενον.

Άξός

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ό άγιε Συνοδικέ και δουλε του υψίστου,
Με την καρδίαν την αγνήν και τας σεπτάς σου χείρας,
Του Γερμανου κατέπεσεν ή τόση δόναμις του,
Και τόνομα σου γράφεται 'ς του έθνους τους σωτήρας!
Με τάβρα σου και τους ψαλμούς και τους σοφούς κανόνας,
Θά μείνης μάρτυς του Χριστου εις όλους τους αιώνας!

Ασού λοιπόν άπίτυχον τά σχέδια τά τόσα,
Και ή πρός τον Πρωθυπουργόν έπισκεψις εκείνη,
Περιθρομοι έξήστραψεν ή φοβερά σου γλώσσα,
Και εθόνον χαλκοπράσινον μετά χολῆς έχύνηι,
Κι' εϋθύς εξεσφενδόνησες κατά των Άλλων πάντων,
Καταγγελίας και άρας τερατωδών συμβάντων!

Ό άγιε Συνοδικέ, με τόσην άθωότητα,
Υπόυλος εξεφύτρωσες ως άγιος πατήρ,
Και αστηρώς εκάκισες των Άλλων την κουφότητα,
Κι' απέδειξες τί λέγεται γενναίος χαρακτήρ!
— Έγώ θά γείνω...— Δέν 'μπορείς!... άνέκραζον οι Άλλοι,
Και θόρυβος ήκούετο και παραγή μεγάλη,
Κι' έν μέσω φοβερών κραυγών και κρότων σμερδαλέων
Έκ των θυρών εξέφυγες κατηχυομένος λέων!

Ό άγιε Συνοδικέ, ο ζών έν ούρανοις,
Ό έντροφών εις τους ψαλμούς κ' εις προσευχάς κατ' οίκον,
Σύ όστις τό σαρκίον σου οικτρως καταπονείς,
Και άντι Θρόνου προτιμάς τά αμηνη των σκολήκων,
Έσάνης των τρικυμιών σωτήριος λιμήν,
Εϋλογητόν σοι τόνομα!... τρίς γένοιτο... Άμήν!

Γεωργίος Ετίμιωβ